

Андрійкову думку, поки б козаки видиралися тут на гору, то були б дуже знесилені й поляки легко б їх перемогли”¹⁵. У нарисі “Гетьманське урочище” хлопці також настільки були вражені побаченим і почутим, що “про Америку та героїв Майн Ріда звідтоді забули й думати”¹⁶. Як бачимо, письменник через дитяче сприйняття відтворює розуміння ними історичного минулого, показує його вплив на формування національної свідомості.

С.Русова відгукнулась на появу оповідання А.Кашенка “Мандрівка на Дніпрові Пороги”: “Ця маленька книжечка [...] буде бажаною книжкою в кожній дитячій бібліотеці, зацікавить вона і 8-літнього й 12-літнього читача [...] Ця книжка д. Кашенка збудить в дітях цікавість, викличе бажання взагалі мандрувати по різних місцевостях”¹⁷. Водночас авторка рецензії вказувала на недоречність розповідей про “страховища” та на певні недоліки в оформленні книги, зокрема невиразність малюнків. Проте це аж ніяк не применшує вартості твору. На нашу думку, такий твір може допомогти учням краще пізнати історію рідного краю.

Про “цікавий матеріал для читання” у рецензії на оповідання “Мандрівка на Дніпрові Пороги” говорив і В.Біднов. Четверте перевидання цього твору свідчило про те, що оповідання знайшло чимало читачів. В.Біднов зауважував, що “мова оповідання звичайна для творів А.Кашенка, а саме властива населенню Степової України, легка, мелодійна, загально-приступна”¹⁸.

Вважаємо, що такий твір-путівник актуальний і сьогодні, оскільки в ньому акумульовані раритетні відомості з краєзнавства.

Отже, історико-географічна публіцистика А.Кашенка свідчить про те, що його непокоїла доля малої батьківщини, історичне минуле якої стало невід’ємною складовою життя письменника. На його власне переконання саме через пізнання рідного можна повернути втрачену історичну пам’ять.

м. Запоріжжя

¹⁵ *Кашенко А.* Мандрівка на Дніпрові Пороги. Оповідання для дітей з малюнками. – Вид. 2-е. – Катеринослав, 1917. – С.13.

¹⁶ *Кашенко А.* Оповідання про славне Військо Запорозьке низове: Оповідання / Упоряд. М.Шудря. – Дніпропетровськ, 1991. – С.453.

¹⁷ *Русова С.* Рецензія на оповідання А.Кашенка “Мандрівка на Дніпрові Пороги” // *Книгар.* – 1917. – Ч. 1. – Вересень. – С.30.

¹⁸ *Біднов В.* Рецензія на оповідання А.Кашенка “Мандрівка на Дніпрові Пороги” // *Літературно-науковий вісник.* – 1923. – Т. JXXIX. – Кн. I. – С.86-87.

Наші презентації

Микола Ткачук.

Модерністський дискурс лірики й новел Богдана Лепкого. Дослідження. – Тернопіль: ТНПУ, 2005. – 128 с.

Творчість Богдана Лепкого наприкінці XIX- поч. XX ст. розвивалася в руслі модерністського дискурсу та взаємодії різних стильових течій (неоромантизму, символізму, імпресіонізму, експресіонізму, футуризму, авангардизму, неокласицизму та ін.). Автор книжки розглядає поезію Б.Лепкого крізь призму міфопоетики, робить акценти на символістській поетичній моделі світу й людини, відбиття в художньому світі лірики архетипових символів та трагічного образу України в роки Першої світової війни. Аналізується також наративна природа новелістики, мистецтво сюжетотворення, моделювання світу й людини.

Лукаш Скупейко.

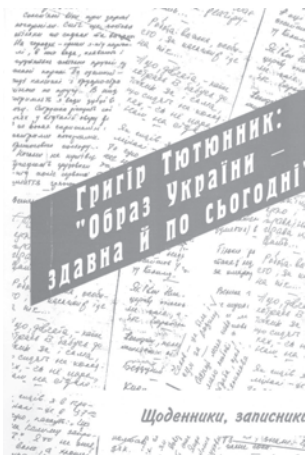
Міфопоетика “Лісової пісні” Лесі Українки. — К.: Фенікс, 2006. — 416 с.

Монографія присвячена дослідженню питань міфопоетики “Лісової пісні” Лесі Українки, твору, в якому за зовнішньою правдоподібністю, простотою вислову, повсякденністю зображених подій і вчинків приховується, за словами автора, “щось незбагненно істотніше, що, однак, ніяк не вдавалося виявити за допомогою традиційного літературознавчого інструментарію”. Л.Скупейко запропонував оригінальне тлумачення драми-феєрії на основі аналізу художньо-образної системи, композиції, хронотопу, основних мотивів твору, залучивши значний фольклорно-міфологічний, теоретико-літературний та текстологічний матеріал. У “Додатках” також вміщено тексти пісень до народних волинських мелодій “Лісової пісні” та чорновий автограф твору.

Валерія Смілянська.

Шевченкознавчі роздуми: Зб. наукових праць. — К., 2005. — 491 с.

До книжки увійшли праці, об’єднані темою Шевченка — поетики його творчості, рецепції його постаті. Відкривається текстом монографії 1981–1990 рр., що була однією з перших в українському літературознавстві спроб розглянути поезію Шевченка у феноменологічному ракурсі взаємин суб’єкта—об’єкта—адресата, розкрити внутрішню, глибинну композицію тексту. У статтях досліджуються діалогізм поезії, текстові стратегії, текстологічні проблеми, проводиться аналітична інтерпретація низки Шевченкових творів. Декілька розвідок присвячено постаттям діячів, дотичних до шевченкознавства.

Григор Тютюнник:

“Образ України — здавна й по сьогодні”. Щоденники, записники. — Луганськ: Знання, 2005. — 262 с.

До цього видання (упорядкування, примітки, підготовка текстів О.Неживого) увійшли дві автобіографії, три щоденники та п’ятнадцять записників відомого українського письменника Григора Тютюнника. У передмові “Слово Григора Тютюнника: з минулого в час теперішній” упорядник справедливо зазначив: “Усього лише двадцять п’ять років — такий часовий вимір щоденників та нотаток Григора Тютюнника, однак в історії української літератури ці документальні й художні тексти назавжди, бо все це і є власне література, адже написані вони талановитим і чесним національним митцем”.